

Paraklétoosz

2022. JÚLIUS 10.

Bátorító gondolat beteg és bajbajutott embereknek

A 23. ZSOLTÁR MODERN VÁLTOZATA - Japán költőtől

Az Úr beosztja időmet, nem sietek,
Időről-időre nyugodt pihenőt ad.

A csend pillanataiba vezet

és megújítja nyugalmamat.

Értelmemet lecsendesíti

úgy vezet tetteimnek útján

és vezetése béke.

Még akkor sem félek én,

ha naponta tengersok dolog vár rám,

mert Ő velem van.

Jósága és könyörülete egyensúlyban tart.

Felfrissít és megújít tevékenységeim között.

Elmémet megkeni a derű olajával,

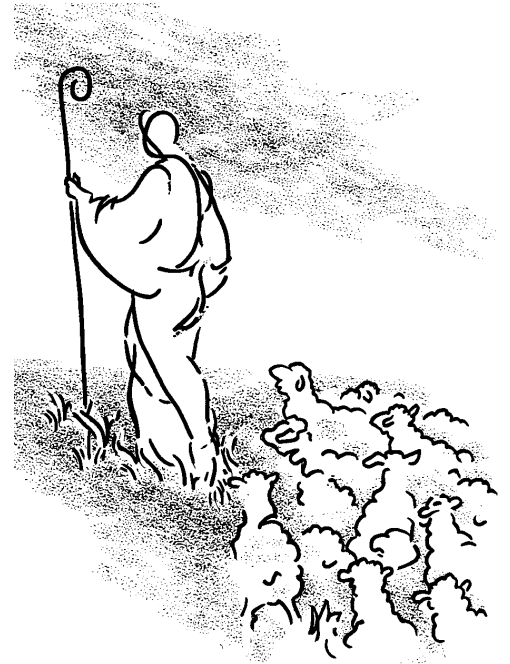
erőim csészéje örömtől túlcsondul.

Harmónia és eredmény

lesz óráim gyümölcse.

Mert az Úr békéjében járok én,

és házában lakom mindörökre.

A HIVOGATÓ ISTEN – Gyökössy Endre

Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok és meg vagytok terhelve: én felüdítlek titeket. Vegyétek magatokra igámat és tanuljatok tőlem, mert szelíd vagyok és alázatos szívű, s így nyugalmat találtok lelketeknek. Az én igám édes, az én terhem könnyű.” (Mt 11,28-30)

AMIKOR BAJBAN VAGYUNK

Sok éve történt, hogy egy este a szobánkban ültünk, és egyszer csak velőtrázó, kétségbeesett kiáltást hallunk: „Bandi, Bandi, jöjjetek, jöjjetek!...” Ahányan csak voltunk, botokkal, miegymással fölfegyverkezve, hanyatt-homlok rohantunk ki - és ott találtuk az ablakunk alatt leszúrva véresen Szenczy Ottó segédlelkészünket.

Erre a korán hazament zseniális munkatársamra kell gondolnom, amikor

kimondom: milyen természetes, hogy valaki, aki vérében vergődik, kiált és segítséget hív: **Jöjjetek!**

Milyen döbbenetes, szokatlan, szinte érthetetlen, hogy bennünket most olyan Valaki hív, Aki senkit nem hívott segítségül, amikor vérére szomjazó fogdmegek törtek rá a Gecsemáné kertjében. Sőt, Ő még azokat is leinti, akik hadakozni akarnak érdekében.

Olyan Valaki hív, Aki akkor sem hívja - bár hívhatná - az angyalok seregét segítségül, amikor kezeit a keresztre szegezik és kicsordul a vére.

Milyen szokatlan, döbbenetes, szinte érthetetlen, hogy van Valaki, Aki nem akkor hív, amikor ő van bajban, hanem, amikor mi vagyunk bajban.

Míg jól megy a sorod, hívnak: **Jöjj! Segíts, légy itt! Légy mellettünk!** - Ám ha sorsod rosszra fordul, hiába hívsz másokat: zavartan elfordítják arcukat, vagy csak kellenetlenül ódalognak elő. Ha lehet, inkább messze elkerülnek. Így van?

AKI SZÜNTELENŰL HÍV

De van Valaki, Aki nem került el, hanem most elibéd kerül, és nem fordítja el az arcát, hanem a tekintetedet keresi - és hív: **Jöjj! Jöjjetek!**

Még mindig hív. Te tudnád megmondani, mióta hív! És lásd, nem fáradt bele. Még mindig hív! Hát nem szokatlan, érthetetlen és döbbenetes ez?

Egy megzúzott életű asszony mondta régen:

- Elhagyott a párom, már közel tíz éve. Én egyre vártam rá, egyre hívtam, egyre kértem! De már belefáradtam, már nem hívom tovább. Már nem várom és nem hívom többé.

Lásd: Ő nem fáradt bele, pedig mióta vár rád és mióta hív. Te meg tudnád mondani, mióta...

De míg egyeseket „még mindig” hív, addig másokat **ismét** hív. Téged ismét hív, te egyszer már meghallottad hívását és el is indultál Feléje, csak aztán valahol az út közepén elvesztetted az irányt.

Téged ismét hív, aki már Nála voltál, de aztán elszólított a messzi távol! Útszéli kis élvezetek - mint azt az egy juhocskát a száz közül, amelyik már a pásztoráé volt, de elkódorgott. - Most hív, ismét hív!

Kisdiák koromban kirándultunk az aggteleki cseppkőbarlangba. A barátommal valahogy hátramaradtunk, s egyszerre arra döbbszünk, hogy a többiek már messze járnak. A fáklya fénye sírón a szemünkbe világított. Egyszerre csak halljuk vezetőnk kiáltását: Bandi! Zoli! - Majd ismét, utána pedig csend. A falak visszhangzottak, ezért nem tudtuk megállapítani, honnan jön a hang. Kiáltoztunk mi is, de a leghőbb vágyunk az volt, hogy bár ismét hívna, kiáltana a vezetőnk.

Lásd, most ismét kiált! Közelről, egészen közelről hív, hogy elindulhassunk
Feléje: **Jöjj, jöjjetek!**

RÁD HAGYATKOZOM - Charles de Foucauld

Atyám, Rád hagyatkozom: tedd velem azt, ami Neked tetszik. Bármit teszel is velem, megköszönöm. Kész vagyok mindenre, elfogadok mindent, csak akaratod teljesejék bennem és minden teremtményedben.

Semmi mást nem óhajtok, Istenem!

A szeretet sürget, hogy egészen Neked adjam magamat, hogy fenntartás nélkül kezembe helyezzem életemet - határtalan bizalommal.

Mert Te vagy az én Atyám. Ámen.

FÁRADTAK VAGYTOK? – Korzenszky Richárd

Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és terheket hordoztok! - szól hozzánk Jézus. Én felüdítelek benneteket! Nyugalmat nálam találtok.

Rohanunk fűhöz-fához, nyugtalanul keresünk, kutatunk, nincs bátorságunk ahhoz, hogy nyugodtan megálljunk, leüljünk, lefeküdjünk - és aludjunk. Attól félünk, hogy valami fontosat elmulasztunk. Valami kimarad az életünkéből. S ebben a nyugtalan rohanásban pedig nem jut idő arra, hogy igazán éljünk.

Pedig

„... mi arra születünk, hogy a föld sebeit begyógyítsuk, életünkön át, életünkön át,

Arra születünk, hogy tiszta szívvel szerethessünk,

boldogok legyünk, boldogok legyünk,

Arra születünk, hogy mégse bobjuk el hitünket,

hogya szenvedünk, hogya szenvedünk.

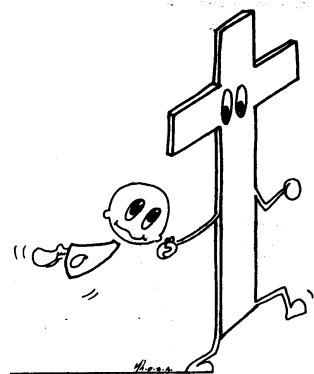
Arra születünk, hogy napsugárba kapaszkodjunk,

nem baj, hogya fáj; nem baj; hogya fáj...” (Adamis Anna - Presser Gábor: Arra születünk)

Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok és terheket hordoztok, nyugalmat talál lelketek! - szól hozzánk az Isten ígéje.

Az evangéliumban Jézusnak ez a kijelentése összefüggésben van a szombati nyugalom megtartásával. A hívő zsidó számára a szombati nyugalom szent. Az embert az Isten képére és hasonlatosságára teremtette, hogy legyen ebben a világban gazdája minden teremtménynek. Legyen művelője, kertésze mindannak, amit az Isten megteremtett. A teremtéstörténet elbeszélésének visszatérő kijelentése: látta az Isten, hogy amit teremtett, az jó... Majd a hetedik napon megpihent.

Az Úrnak szentelni egy napot... mennyire nem törődünk ezzel! Ha szent volna számunkra az Úr napja, egészen másként nézne ki ez a világ. Ha beengednénk az Istent a mi nyugtalan szívünkbe... Ha vennénk a bátorságot, hogy újra és újra

odamenjünk Jézushoz, és lerakjuk terheinket, amiket fölöslegesen cipelünk magunkkal...

Gyakorlatunk pedig: sokszor fáradtabban érkezünk vissza a rohanós szabadságról, mint ahogyan elindultunk. Mert azt gondoljuk, hogy csak a tevékenységnek van értelme. S közben elfelejtünk igazán élni. Elfelejtjük tudatosítani, hogy teremtmények vagyunk, hogy részei vagyunk ennek a világnak. Nyugtalanul keresünk valamit, magunk sem tudjuk, hogy mit...

Jézus ma is megszólít bennünket: Jöjjetek hozzám mindnyájan - és nálam nyugalmat talál lelketek.

A 23. ZSOLTÁR MODERN VÁLTOZATA – Toki Mijasina

A munkám ritmusát az Úr szabja meg.

Nem szükséges hajszoynom magam.

Újra és újra találok egy csendes percet,

Egy lélegzetvételi szünetet, melyben magamhoz térek.

Olyan látomásokat ad, amelyek láttán összeszedem erőmet és derűs nyugalom tölt el Olykor nagyobb erőfeszítés nélkül is sikerül valami.

Ezáltal ráeszméltet, hogy bizakodónak kell lennem.

Sokszor észreveszem, hogyha az Úrban bízom, nyugodt marad a szívem.

Jóllehet nagyon sok a munkám, nem kell elvesztenem nyugalمامat!

Ő jelen van minden órámban és minden dolgomban.

Ezért az események elvesztik fenyegető arcukat.

Gyakran a zűrzavar közepette is olyan élményben van részem, amely bátorságot ad.

Úgy érzem, mintha valaki frissítőt nyújtana, amelyben békesség és védelem van.

Ilyenkor érzem, hogy növekszik az erőm, kiegyensúlyozott leszek és sikerül a munka.

Mindezekén túl, egyszerűen jó tudnom, hogy az én Uramnak nyomdokaiban járok

és hogy most és mindenkor otthon vagyok Nála.

☺ ☺ HUMOR - Alvási problémák ☺ ☹

- Mondja, Uram, maga mit szokott csinálni, ha este nem tud elaludni?

- Én? Elszámolok háromig, és már alszom is!

- Tényleg? Csak háromig?

- Van, hogy fél négyig is...

Szerkeszti és kiadja: Horváth László kórházlelkész ☎ 20/ 77-386-55; 30/ 849-8280

<http://korhazkapolna.hu> ; korhazlelkesz.sopron@gmail.com; <http://www.facebook.com/korhazkapolna/>

Kórházkapolna: **szentmise vasárnap 11 órakor**